

தேவனின் பிரிவினைக் கோடு (13:42-14:7)

சுவிசேஷம், ஒன்று சேர்க்கும் பணியையும் அதே வேளையில் பிரிக்கும் செயலையும் செய்கின்றது. இது முரண்பாடு போலத் தோற்றமளிக்கும் உண்மையாகும். இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷமானது இவ்வுலகம் கண்டவற்றிலேயே மாபெரும் ஒருமைப்படுத்தும் சக்தி கொண்டதாகும். அப். நடபடிகள் பற்றிய நமது பாடத்தில், பலஸ்தீனிய யூதர்களும், கிரேக்கரானவ(யூத)ர்களும் சபையிலே யூதர்கள் மற்றும் சமாரியர்கள், யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியார் ஆகியோருடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்டதைக் கண்டோம். உலகத்தின் வித்தியாசப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து, வித்தியாசப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைகளும், மாறுபட்ட நிறம் கொண்ட தோலும் உடைய மனிதர்கள் யாவரும் - இயேசுவுக்குள் ஒன்றாக்கப்பட்டதைக் கண்டோம்.

மறுபுறம் பார்க்கையில், சுவிசேஷமானது பிரித்து வைப்பதாகவும் இருக்கின்றது. சீஷத்துவத்தின் அர்த்தம் பற்றி இயேசு தமது சீஷர்களிடத்தில் பேசும் பொழுது பின்வருமாறு கூறினார்:

பூமியின்மேல் சமாதானத்தை அனுப்ப வந்தேன் என்று எண்ணாதிருங்கள்; சமாதானத்தையல்ல, பட்டயத்தையே அனுப்ப வந்தேன். எப்படியெனில், மகனுக்கும் தகப்பனுக்கும், மகளுக்கும், தாய்க்கும், மருமகளுக்கும் மாமிக்கும் பிரிவினையுண்டாக்க வந்தேன். ஒரு மனுஷனுக்குச் சத்துருக்கள் அவன் வீட்டாரே (மத். 10:34-36).

இந்தப் பாடத்தில், பவுலும் பர்னபாவும் இக்கோனியாவுக்குச் சென்றதை நாம் படிக்கையில், “பட்டணத்து ஜனங்கள் பிரிந்து, சிலர் யூதரையும் சிலர் அப்போஸ்தலரையும் சேர்ந்து கொண்டதை” (வ. 14) நாம் காண்போம். சிலர் ஏற்றுக்

கொண்டு, சிலர் மறுப்பதால் சவிசேஷமானது பிரிவினை உண்டாக்குவதாக இருக்கின்றது.

பவுலின் முதலாம் நற்செய்திப் பயணத்தில் மத்திய பகுதியில் நாம் இருக்கின்றோம். சீப்பரு தீவில் பிரசங்கித்த பிறகு பவுலும் பர்னபாவும் ஆசியா மைனரில் வடக்குப் பகுதிக்கும், பிறகு உள்நாட்டுப் பகுதியான பிசீதியாவின் அந்தியோகியாவுக்கும் பயணம் சென்றார்கள். அந்தியோகியாவின் ஜெப ஆலயத்தில் பவுலின் பிரசங்கம் பற்றி முந்திய பாடத்தில் நாம் படித்தோம். இந்தக் கட்டுரையில் நாம், பவுலின் பிரசங்கத்திற்கு அந்தியோகியாவில் இருந்தவர்களின் பதில்செயல் பற்றியும், பிறகு இக்கோனியாவின் குடிமக்களின் பதில்செயல் பற்றியும் காண்போம். இப்பாடத்தை நாம், “தேவனின் பிரிவினைக் கோடு” என்று அழைக்கின்றோம். “இக்கோட்டிற்கு எப்பகுதியில் நான் நிற்கின்றேன்?” என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

அந்தியோகியாவில் பிரிவினைக் கோடு (13:42-52)

தீர்மானங்கள் (வ. 42, 43)

அந்தியோகியாவின் ஜெப ஆலயத்தில் பவுல் பிரசங்கத்திற்கு தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட பதில்செயலானது அவர் விரும்பிய மாதிரியே இருந்தது. ஆராதனை முடிந்த பிறகு, “பவுலும் பர்னபாவும் ஜெப ஆலயத்திலிருந்து புறப்படுகையில், அடுத்த ஓய்வுநாளிலே இந்த வசனங்களைத் தங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று புறஜாதியார் வேண்டிக் கொண்டார்கள்” (வ. 42). ஒரு பிரசங்கியாரிடமிருந்து பெறப்பட்ட விஷயம்: “தயவு செய்து இந்தப் பிரசங்கத்தையே அடுத்த வாரமும் பிரசங்கியுங்கள்” என்று மக்கள் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுவ தென்பது மிக மிக அரிதானதாகும்! “ஜெப ஆலயத்தில் கூடின சபை கலைந்து போன பின்பு,¹ யூதரிலும் யூதமார்க்கத்தமைந்த பக்தியுள்ளவர்களிலும் அநேகர் பவுலையும் பர்னபாவையும் பின்பற்றினார்கள். அவர்களுடனே இவர்கள் பேசி, தேவனுடைய கிருபையிலே நிலை கொண்டிருக்கும்படி, அவர்களுக்குப் புத்தி சொன்னார்கள்” (வ. 43). இவர்கள் விசுவாசித்திருந்

தார்கள் என்பதற்கு நாம் எவ்வித ஆதாரத்தையும் காணவில்லை, (வசனம் 48 வரைக்கும் விசுவாசம் [நம்பிக்கை] என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை). எனவே இவ்விடத்தில், “தேவனுடைய கிருபையிலே நிலை கொண்டிருக்கும்படி” என்பது “தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ள பிள்ளையாயிருந்து, அவரது கிருபையை நம்பியிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. 14ம் அதிகாரத்தில் பவுல் பிரசங்கித்த செய்தியானது “அவரது கிருபையுள்ள வசனம்” (14:3) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தேவனுடைய கிருபையுள்ள செய்திக்கு அந்தத் தனிநபர்கள் தொடர்ந்து திறந்த இருதயமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி பவுலும் பர்னபாவும் வலியுறுத்தினார்கள்.

பவுலும் பர்னபாவும், வாரம் முழுவதிலும் பிரசங்கிப்பதிலும், போதிப்பதிலும் அயராது ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். பவுல் பேசியதைக் கேட்டிருந்தவர்கள் தாங்கள் அறிந்த ஒவ்வொருவரிடமும் அடுத்த ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்திற்கு வரும்படி கூறியிருப்பார்கள் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். இதன் விளைவாக, “அடுத்த ஓய்வுநாளிலே கொஞ்சங் குறையப் பட்டணத்தாரனைவரும் தேவ வசனத்தைக் கேட்கும்படி கூடி வந்தார்கள்” (வ. 44). சவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கோ அல்லது புறக்கணிப்பதற்கோ பட்டணத்தார் அனைவரும் “தேவனின் பிரிவினைக் கோட்டினிடத்தில்” நின்றார்கள்!

பிரிவினை (வ. 45-49)

உடனடியாகப் பிரிவினை தொடங்கியது. யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியாருக்கிடையில்தான் பிரிவினையானது அடிப்படையில் தொடங்கிற்று; வசனம் 45ல் யூதர்களின் பதில்செயலானது வசனம் 48ல் புறஜாதியாரின் பதில்செயலுக்கு எதிரிடையாக இருந்ததைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. அவ்வப்போது சில யூதர்கள் ஏற்றுக் கொள்பவர்களாயிருந்தார்கள் (14:1; மற்றும் 17:11 ஐயும் காண்க), மற்றும் பவுல் கூறியவைகளைக் கேட்ட புறஜாதியார் எல்லாரும் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து விடவில்லை என்பதும் உறுதியானதே. ஆயினும் பொதுவான ஒரு விதியாக, யூதர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத பக்கமும், புறஜாதியார் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்கமும் இருந்தார்கள்.

ஏற்றுக் கொள்ளாத பக்கம் இருந்தவர்களின் பண்புகளில்

சிலவற்றைக் கவனியுங்கள்: “யூதர்கள் ஜனக் கூட்டங்களைக் கண்ட போது பொறாமையினால் நிறைந்து” (வ. 45அ). யூதர்கள் ஊழியத்தில் ஆர்வமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள் (மத். 23:15), ஆனால் மோசேயின் பிரமாணத்தைக் கவனித்துக் கேட்கும்படி இதற்கு முன் அவர்களால், பட்டண முழுவதையும் இவ்விதமாய் உணர்வுப் பூர்வமாகக் கூட்ட முடியா திருந்தது. பவுலும் பர்னபாவும் பேசுவதைக் கேட்பதற்குக் “கொஞ்சங்குறையப் பட்டணத்தாரனைவரும் கூடி வந்த” போது அவர்கள் (யூதர்கள்) பொறாமையினால் நிறைந்தார்கள்,² எனவே அவர்கள் வசனத்திற்கு எதிர்த்து நின்றார்கள். பவுலும் பர்னபாவும் சற்று நேரம் பேச அவர்கள் அனுமதித்தார்கள்; அதன் பிறகு அவர்கள், “பவுலினால் சொல்லப்பட்டவை களுக்கு எதிரிடையாய்ப் பேசி, விரோதித்துத் தூஷித்தார்கள்” (13:45ஆ). அநேகமாக அவர்கள் இயேசுவைப் பற்றித் தேவ தூஷணமான வழியில் பேசியிருப்பார்கள். மூல பாஷையில், அவர்கள் சற்று நேரம் தொடர்ந்து பிரசங்கியார்களைத் தொல்லைப்படுத்தினர் என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

பவுலும் பர்னபாவும் தங்கள் பிரசங்கத்தை முடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவு. பிறகு, “பவுலும் பர்னபாவும் தைரியங் கொண்டு அவர்களை நோக்கி: ‘முதலாவது உங்களுக்கே தேவ வசனத்தைச் சொல்ல வேண்டியதாயிருந்தது’ ” (வ. 46அ). தேவனுடைய முக்கியமான திட்டத்தின்படி, சவிசேஷமானது “முன்பு யூதருக்கும் பின்பு கிரேக்கருக்கும்” பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது (ரோமர் 1:16). சவிசேஷத்தைக் கேட்பதற்கு யூதர்களுக்கு முதல் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட அநேக காரணங்கள் இருந்தன: அவர்கள் கடந்த காலத்தில் தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களாய் இருந்தார்கள்; கிறிஸ்துவின் வருகைக்காகத் தேவன் அவர்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார், எனவே அவர்கள் சவிசேஷத்தை மிகவும் நன்றாய் ஏற்றுக் கொள்பவர்களாயிருந்திருக்க வேண்டும்.³ வசனம் 47ல் கூடுதலாக ஒரு காரணம் ஆலோசனை செய்யப்படுகின்றது: “நீர் பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் இரட்சிப்பாயிருக்கும்படி, உம்மை ஜாதிகளுக்கு ஒளியாக வைத்தேன்’ என்கிற வேத வாக்கியத்தின்படி கர்த்தர் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறதினால்.” முதலில் “எங்களுக்கு” என்பது பவுல் மற்றும் பர்னபா ஆகியோரை மட்டும் குறிக்கிறது

என்று நாம் நினைக்கலாம்,⁴ ஆனால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு வசனத்தைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கையில் (ஏசா. 49:6), தேவன் யூதர்களிடத்தில் இவ்வாறு கூறினார் என்று நாம் காண்கின்றோம். யூதர்களிடத்தில் சுவிசேஷமானது முதலில் கூறப்பட்டதற்குக் காரணம், அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டு, அதைப் புறஜாதியாரிடத்தில் எடுத்துச் செல்வார்கள் என்பதே. தேவன் அவர்களுக்காகவே எவ்வளவோ செய்திருந்திருந்தபின்னும் ஒரு தேசமாக யூதர்கள் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது தேவனுடைய இருதயத்தை எவ்வளவு விசனமுள்ளதாக ஆக்கியிருக்கும்! (சில யூதர்கள் [அப்போஸ்தலர்கள் போன்றவர்கள்] இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டனர், ஆனால் ஒரு தேசம் என்ற அளவில் யூதர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தார்கள் [யோவா. 1:11].)

பவுலும் பர்னபாவும் யூதர்களிடத்தில் கவலையுடன் “நீங்களோ அதைத் [சுவிசேஷத்தைத்] தள்ளி, உங்களை நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராகத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறபடியினால், இதோ நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம்” (வ. 46ஆ; தள்ளி என்ற வார்த்தை, வாசகத்தின்படி “நீங்கள் புறம்பே தள்ளிவிட்டதால்” என்றுள்ளது) என்று கூறினார்கள். “நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்திற்குப் போகிறோம்” என்ற வார்த்தைகள் யூதர்களின் முகத்தில் அறைந்தது போலிருந்திருக்கும்.

“உங்களை நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராகத் தீர்த்துக் கொள்கிறபடியினால்” என்ற சொற்றொடரை உங்கள் மனதில் அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள். அடுத்த வசனத்தில் நாம், “நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்” (வ. 48) என்று படிக்கப் போகின்றோம். மனிதன் பதில்செயல் செய்தாலும், செய்வதில் குறைவு பட்டாலும், யாரெல்லாம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்றும் யாரெல்லாம் இழந்துபோகப்படுவார்கள் என்றும் தேவன் தமது மனம் போனபடியே ஏற்கனவே முடிவு செய்திருக்கிறார் என்று நிரூபிக்கச் சிலர் இந்த வசனத்தைக் கொண்டு முயற்சி செய்கின்றார்கள். அந்தியோகியாவில் இருந்த யூதர்கள் நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரர் என்று தேவன் நியாயந்தீர்க்கவில்லை; அவர்கள் சுவிசேஷத்தைத் தள்ளியதன் (புறக்கணித்ததன்) மூலம் தங்களே தங்களை அபாத்திரர் என்று நியாயந்தீர்த்துக் கொண்டார்கள்!

“இதோ, நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம்” என்ற சொற்றொடரானது, பவுலும் பர்னபாவும் எல்லா யூதர்களை யும் தங்கள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கிப் போட்டார்கள் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. அடுத்த நகரத்திலும் அவர்கள் முதலாவது ஜெப ஆலயத்தில் பிரவேசித்துப் பிரசங்கித்தார்கள் (14:1). அந்தியோகியாவில் அவர்கள் இனிமேல் ஜெப ஆலயத்திற்கு வராமல், மிகவும் நன்றாய் ஏற்றுக்கொள்ளும் புறஜாதியார் மத்தியில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்பதே இவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தமாகும். “யூதர்கள் புறஜாதியாரை எரிக்கப்பட வேண்டிய வைக்கோலாகக் கண்ணோக்கினார்கள்; இயேசுவோ அவர்களைத் தேவனுக்கென்று சேர்க்கப்பட வேண்டிய விளைந்த பயிராகக் கண்டார்” என்று பார்க்கலையால் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்கம் இருந்தவர்களின் பண்புகளில் சிலவற்றை இப்பொழுது நாம் கவனிப்போம்: “புறஜாதியார் அதைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டு, கர்த்தருடைய வசனத்தை மகிமைப்படுத்தினார்கள். நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்ட வர்கள் எவர்களோ அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்” (13:48). யூதர்கள் பொறாமையுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள், ஆனால் புறஜாதியார் சந்தோஷம் உள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். யூதர்கள் வசனத்தை எதிர்த்து நின்றார்கள், புறஜாதியார் வசனத்தை மகிமைப்படுத்தினார்கள். யூதர்கள் விசுவாசிக்க வில்லை என்பது தெளிவு (14:2 ஐக் காணவும்). ஆனால் புறஜாதி யார் விசுவாசித்தார்கள். யூதர்கள் தங்களை அபாத்திரராகத் தீர்த்துக் கொண்டார்கள், ஆனால் புறஜாதியார் “நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள்”. “நியமிக்க” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது “பகிர்ந்து வைக்க” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும்.⁵ Living Bible புத்தகத்தில், “நித்திய ஜீவனை விரும்பியவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்” என்றுள்ளது. யூதர்கள் ஆவிக்குரிய மரணத்திற்கென்றும், புறஜாதியார் ஆவிக்குரிய வாழ்வுக்கென்றும் பகிர்ந்து வைக்கப்பட்டார்கள்!

பவுல் மற்றும் பர்னபாவின் முயற்சிகள் கனி தரத் தொடங்கின! சபையானது உறுதியாக நிலைநாட்டப்பட்டது (14:21-23), “கர்த்தருடைய வசனம் அத்தேசமெங்கும் பிரசித்தமாயிற்று” (13:49).

அபாயம் (வ. 50-52)

ஏற்றுக்கொள்ளாத யூதர்கள், ஊழியக்காரர்களின் வாய்களை அடைப்பதற்காக அவர்களைப் பழி தூற்ற முயற்சி செய்தார்கள்; இப்பொழுது அவர்கள் சட்டபூர்வ நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கினார்கள். “யூதர்கள் பக்தியும் கனமுமுள்ள ஸ்திரீகளையும் பட்டணத்து முதலாளிகளையும் எடுத்து விட்டு” (வ. 50அ). “பக்தியும் கனமுமுள்ள (ரோமப்) பெண்கள்” ஜெப ஆலயத்திற்கு வருவது வழக்கமாயிருந்தது, ஏனென்றால் ரோமானிய ஒழுக்க நெறிகள் சிதைந்து கொண்டிருந்த வேளையில் யூதர்கள் ஒழுக்க நெறிகளைப் போதித்தார்கள். யூதர்கள் பொய்களினால் “பக்தியும் கனமுமுள்ள பெண்களைத்” தூண்டி விட்டு, (பெண்களின் வல்லமை மற்றும் செல்வாக்கு பற்றி நேர்மறையாகவும் எதிர்மறையாகவும், லூக்கா அதிகமாய் கூறியுள்ளார்.) அவர்களின் மூலம் அவர்களது கணவன்மார்களை (“பட்டணத்து முதலாளிகளாய்” இருந்தவர்களை)த் தூண்டி விட்டார்கள். ஒருவேளை யூதர்கள், கிறிஸ்தவமானது சட்டவிரோதமான மார்க்கம் என்றும் அது தடைசெய்யப்பட வேண்டும் என்றும் உள்ளாட்சி அதிகாரிகளை நம்பச் செய்திருப்பார்கள். எவ்வகையிலும், உள்ளூர் அதிகாரிகளின் உதவியுடன் யூதர்கள், “பவுலையும் பர்னபாவையும் துன்பப்படுத்தும்படி செய்து, தங்கள் எல்லைகளுக்குப் புறம்பாக அவர்களைத் துரத்தி விட்டார்கள்” (வ. 50ஆ). அந்தப் பிரசங்கியார்கள் அநேகமாக ஆயுதமேந்திய ஒரு காவலரால் எல்லைகள் வரையிலும் பாதுகாப்புடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருப்பார்கள்.

பவுலும் பர்னபாவும் கிழக்கு முகமாய்த் தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடரு முன்பு, அவர்கள் வழக்கமற்ற ஒரு ஆசரிப்பைக் கைக் கொள்ளும்படி சற்று நின்றார்கள்: அவர்கள் தங்கள் செருப்புகளைக் கழற்றி அவைகளை உதறினார்கள். வசனம் 51, “இவர்கள் தங்கள் கால்களில் படிந்த தூசியை அவர்களுக்கு எதிராக உதறிப் போட்டு” என்று கூறுகின்றது (மத். 10:14; மாற். 6:11; லூக். 9:5). யூதர்கள் இந்த ஆசரிப்பை நன்கு அறிவார்கள், ஏனென்றால் அவர்களே கூட இதைச் செய்தார்கள். யூதர்கள் புறஜாதியாரை (“தேவனற்றவர்கள்” என்று அவர்களை அழைப்பார்கள்) எவ்வளவாய் வெறுத்தார்களென்றால்,

புறஜாதியாரின் எல்லைகளில் பயணம் செய்து திரும்புகையில் தங்கள் வீடுகளில் நுழையுமுன் அவர்கள் தங்கள் செருப்பில் இருக்கும் “புறஜாதியாரின் தூசியை” த் தட்டி விட்டுத்தான் உள்ளே நுழைவார்கள். தேவனைப் பொறுத்தமட்டில், அந்தியோகியாவில் இருந்த யூதர்கள் இப்போது “தேவனற்றவர்களாகி” விட்டதாகப் பவுலும் பர்னபாவும் அந்த யூதர்களுக்குக் கூறினார்கள். அவர்கள் தேவவசனத்தைப் புறக்கணித்திருந்ததால், தேவனும் அவர்களை புறக்கணித்திருப்பார்!

அந்தியோகியாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் முன்னோடிகள் வெளியேற்றப்பட்டதற்குப் பதில்செயல் செய்ததை வசனம் 52 கூறுகின்றது. “சீஷர்கள் பயத்தினாலும், நிச்சயமற்ற தன்மையினாலும் நிறைந்தார்கள்” என்று அவ்வசனம் கூறுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்; மாறாக, அவ்வசனமானது, “சீஷர்கள் சந்தோஷத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் நிரப்பப்பட்டார்கள்”⁶ என்றுதான் கூறுகின்றது. பிசீதியாவின் அந்தியோகியாவில் பலமும் மகிழ்ச்சியுமுள்ள ஒரு சபையையே பவுலும் பர்னபாவும் விட்டுச் சென்றார்கள்.

இக்கோனியாவில் பிரிவினைக்கோடு (14:1-7)

ஓரிடத்தில் பிரசங்கிக்க முடியாதபோது, பவுல் உடனே வெளியேறிவிடவில்லை; அவர் உடனே வேறொர் இடத்திற்குச் சென்றார். அவரும் பர்னபாவும் ரோமச் சாலையில் கிழக்கு முகமாக 90 மைல்கள் பயணம் செய்து, பெரிய சமவெளிப் பகுதியையும், பிறகு ஒரு மலையையும் கடந்து சென்று, பழங்கால நகரமாகிய இக்கோனியாவைச் சென்று சேர்ந்தார்கள் (13:51ஆ; கிரேக்க புராணத்தில், இக்கோனியாவில் களிமண் உருவங்கள் உயிர் பெற்று “மாபெரும் வெள்ளப்பெருக்கிற்குப்” பின்பு மறுபடியும் உலகத்தை நிரப்பியதாகக் கூறப்படுகின்றது). இக்கோனியா என்பது, முக்கியமான குறுக்குச் சாலைகளுடன் விவசாய மையமாகவும் ஆசியா மைனரின் அப்பகுதியின் மிக முக்கியமான நகரமாகவும் விளங்கியது.

தீர்மானங்கள் (வ. 1-3)

பவுல் மற்றும் பர்னபா ஆகியோரின் ஊழியத்தின் மாதிரியா

னது அந்தியோகியாவில் வடிவமைக்கப்பட்டது: “இக்கோனியா பட்டணத்திலே அவர்கள் இருவரும் யூதருடைய ஜெப ஆலயத்தில் பிரவேசித்து” (14:1௮). தேவன் அவர்களுடைய முயற்சிகளை ஆசிர்வதித்தார்: அவர்கள், “யூதரிலும் கிரேக்கரிலும் திரளான ஜனங்கள் விசுவாசிக்கத் தக்கதாகப் பிரசங்கித்தார்கள்” (வ. 1ஆ; இவ்விடத்தில் “கிரேக்கர்” என்பது, கிரேக்க மொழி பேசும் புறஜாதியார் அனைவரையும் குறிப்பதாயிருக்கலாம்). “திரளான ஜனங்களில்” யூதர்களைக் காட்டிலும் புறஜாதியார் அதிகம் இருந்தார்கள் என்று கற்பனை செய்து கொள்வதே நமக்குப் பாதுகாப்பானதாகும்.

சாத்தான், எதிர்ப்பில்லாமல் சவிசேஷம் வெற்றியடைவதை அனுமதிக்க முடியாதவனாய் இருக்கின்றான். மறுபடியும் யூதர்கள் எதிர்த்து நின்றார்கள். “விசுவாசியாத யூதர்கள் சகோதரருக்கு விரோதமாகப் புறஜாதியாருடைய மனதை எழுப்பி விட்டு [“மனதை கெடுத்துப் போட்டு”; NIVயில்] பகையுண்டாக்கினார்கள்” (வ. 2). சத்தியத்தைக் கற்றுக் கொள்வதை விட்டு மக்களைத் திருப்புவதற்குச் சாத்தான் எவ்விதப் பொய் கூறவும் தயங்குவதில்லை.

வசனம் 2ல் உள்ள “விசுவாசியாத” என்ற வார்த்தையைச் சற்றுக் கவனியுங்கள்; “விசுவாசியாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது சவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொள்வது அல்லது மறுப்பது பற்றிய முக்கியமான ஒரு பாடத்தைப் போதிக்கின்றது. வசனம் 1ல் உள்ள விசுவாசிக்க என்ற வார்த்தைக்கு முரண்பாடாக “விசுவாசியாத” என்ற வார்த்தை உள்ளது: சிலர் “விசுவாசித்தார்கள்”, மற்றவர்கள் “விசுவாசிக்கவில்லை.” இருப்பினும், “விசுவாசியாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது, “விசுவாசிக்க” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையின் எதிர்பதமல்ல. மாறாக, வசனம் 2ல் உள்ள “விசுவாசியாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை (apeitheo என்ற மூல வார்த்தையிலிருந்து வந்தது) யானது “கீழ்ப்படியாத” (கிரேக்க வார்த்தையானது “இணங்குவதற்கு மறுத்தார்கள்” என்ற நேரடி அர்த்தம் தருவதாய் இருக்கின்றது - வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், கீழ்ப்படிதலைக் கைக்கொள்ளாதிருந்தார்கள் என்று ஆகும்.) என்ற நேரடி அர்த்தமுடையதாகும். இவ்வாறே NASBயில்

யோவான் 3:36 லும் இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.⁷ அப். 14:2ஐ “கீழ்ப்படியாத யூதர்கள் ... புறஜாதியாருடைய மனதை எழுப்பி விட்டு ...” என்று மொழிபெயர்த்துள்ள சில மொழிபெயர்ப்புகளில் ASVயும் ஒன்றாகும். இவ்விடத்தில், தேவனின் பிரிவினைக் கோட்டிற்கு இருபுறமும் உள்ள இன்னொரு முக்கிய முரண்பாடு உள்ளது: ஒரு பக்கம் கீழ்ப்படியாதவர்களும், மறுபக்கம் கீழ்ப்படிந்தவர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

நம்மில் பலர், நமது போதனை எதிர்க்கப்படும்போது, வேறு எங்காவது முயற்சி செய்யத் தயாராகின்றோம். “தேவன் இவ்விடத்தில் நாம் போதிப்பதை விரும்பவில்லை” என்று கதறுகின்றோம். ஆயினும் பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் மாபெரும் எதிர்ப்பு என்பது ஆத்துமாக்களின் மாபெரும் அறுவடையையே சுட்டிக்காட்டியது, தொடர்ந்து அவர்கள் விதைத்தால், விளைச்சலை அறுவடை செய்ய முடியும் என்று தோன்றியது (1 கொரி. 16:9). ஆகையால், “அவர்கள் அங்கே அநேக நாள் சஞ்சரித்துக் கர்த்தரை முன்னிட்டுத் தைரிய முள்ளவர்களாய்ப் போதகம் பண்ணினார்கள்; அவர் தமது கிருபையுள்ள வசனத்திற்குச் சாட்சியாக அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அவர்கள் கைகளால் செய்யப்படும்படி அநுக்கிரகம் பண்ணினார்” (வ. 3; எபி. 2:4 ஐக் காணவும்).

பிரிவினை (வ. 4)

மீண்டும் ஒருமுறை, சுவிசேஷப் பிரசங்கமானது மக்களைப் பிரித்தது: “பட்டணத்து ஜனங்கள் பிரிந்து சிலர் யூதரையும், சிலர் அப்போஸ்தலரையும் [அல்லது ஊழியர்களையும்] சேர்ந்து கொண்டார்கள்” (வ. 4). சிலர் சுவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தவர்களின் பக்கம் சென்றார்கள்: அவர்கள் விசுவாசியாதவர்களும், கீழ்ப்படியாதவர்களுமாய் இருந்தார்கள். மற்றவர்கள் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் பக்கம் சென்றார்கள். இவர்கள் விசுவாசித்தவர்களும், கீழ்ப்படிந்தவர்களுமாய் இருந்தார்கள்.

அபாயம் (வ. 5-7)

மறுபடியும், விசுவாசியாதவர்கள் தேவனுடைய பேச்சாளர்களின் வாய்களை அடைப்பதற்கு முயற்சி செய்தார்கள்: “இவர்களை அவமானப்படுத்தவும் கல்லெறியவும் வேண்டு

மென்று, புறஜாதியாரும் யூதரும் அவர்கள் அதிகாரிகளும் அமளி பண்ணுகையில்” (வ. 5). கல்லெறிதல் என்பது யூதர்கள் கொடுக்கும் தண்டனை வகைகளில் ஒன்று ஆகும், எனவே “அதிகாரிகள்” என்று இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது ஜெப ஆலய அதிகாரிகளாயிருக்கலாம் - ஆனால் அவர்கள் இவ்விடத்தில் முயற்சி செய்த செயலானது, அவர்கள் பட்டணத்து அதிகாரிகளிடமிருந்து தங்கள் மேல் எடுக்கப்படப்போகும் கடுமையான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பயப்படவில்லை என்று காண்பித்தது. பவுலும் பர்னபாவும் அந்தியோகியாவை விட்டுச் செல்லுகையில் ரோம ஆளுகைப் பகுதியை விட்டு - இன்னும் தூரத்தில் அபாயமான, எதிர்ப்புணர்வு மிக்க பகுதிகளுக்குச் சென்றார்கள்.

முன்பு போலவே, தேவனுடைய அருளிரக்கத்தால், கூட்டத்தின் எண்ணமானது பவுலுக்குத் தெரிய வந்தது. அவரும் பர்னபாவும், “அதை அறிந்து லிக்கவோனியா நாட்டிலுள்ள பட்டணங்களாகிய லீஸ்திராவுக்கும் தெர்பைக்கும் அவைகளின் சுற்றுப்புறங்களுக்கும் ஓடிப் போய்” (வ. 6; மத். 10:23 ஐக் கவனிக்கவும்). தேவையானால் உபத்திரவப்பட அவ்விரு மனிதர்களும் தயாராயிருந்தார்கள், ஆனால் மரணமடையும் விருப்பம் அவர்களிடத்தில் சேரவில்லை. இக்கோனியாவில் கர்த்தருடைய மக்களான ஒரு உள்நூர் சபையை விட்டு - அவர்கள் தெற்கு முகமாய் லீஸ்திராவில் பிரசங்கிக்கச் சென்றார்கள் (வ. 7).

முடிவுரை

நமது அடுத்த பாடத்தில் நாம் லீஸ்திராவில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் படிப்போம். இப்போது ஒரு நிமிடம் நாம் தேவனின் பிரிவினைக் கோட்டை கடைசியாக ஒரு முறை காண்போம். இன்று நீங்களும் நானும், பவுலின் உரையைக் கேட்ட அந்தியோகியா மக்கள் நின்ற இடத்தில் நிற்கின்றோம். சுவிசேஷத்தை நாம் கேட்கும்போது, அதை ஏற்கவோ, புறக்கணிக்கவோ நமக்கு உரிமை உண்டு; பிரிவினைக் கோட்டின் அப்புறமோ அல்லது இப்புறமோ நாம் நம்மையே நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றோம். அப்படிச் செய்யும்போது, நமது செயல்களின் விளைவுகளை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஒரு நாளில் கர்த்தர் வருவார், அப்போது பின்வரும் காட்சி உண்மையாகும்:

அப்பொழுது, சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரித்து, செம்மறியாடுகளைத் தமது வலது பக்கத்திலும், வெள்ளாடுகளைத் தமது இடது பக்கத்திலும் நிறுத்துவார் (மத். 25:32, 33).

அதுவே கடைசிப் பிரிவினையாக இருக்கும் - அது மாறாததாகவும், மாற்ற முடியாததாகவும் இருக்கும்! நாம் இன்று எங்கு நிற்கின்றோம் என்பதைப் பொறுத்தே, அன்று நாம் எங்கு நிற்போம் என்பது அமையும். இப்பொழுது நாம் சவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அப்பொழுது தேவன் நம்மை ஏற்றுக் கொள்வார்; இப்பொழுது நாம் சவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தால், அப்பொழுது தேவன் நம்மை புறக்கணிப்பார்!

☪ காட்சி-உதவிக் குறிப்புகள் ☪

அந்தியோகியா மற்றும் இக்கோனியாவில் இருந்த மக்களை சவிசேஷமானது எவ்விதத்தில் பிரித்தது என்பதைக் காண கீழ் உள்ள எளிய வரைபடமானது உங்களுக்கு உதவும். இந்த வரைபடத்தைக் கரும்பலகையில் எழுதலாம் அல்லது பெரிய தாள், அட்டை இவைகளில் அச்சிட்டு அல்லது ஓவர்ஹெட் புரொஜெக்டரின் மூலம் காண்பிக்கலாம்.

தேவனின் பிரிவினைக் கோடு

யூதரில் பெரும்பாலானோர்

பெறாமை

வசனத்தை எதிர்த்தல்
மரணத்திற்குப் பாத்திரராகுதல்
விசுவாசமின்மை
கீழ்ப்படியாமை

தேவனால் புறக்கணிக்கப்படுதல்

புறஜாதியாரில் அநேகர்

சந்தோஷம்

வசனத்தில் மகிழ்வடைதல்
ஜீவனுக்குப் பாத்திரராகுதல்
விசுவாசித்தல்
கீழ்ப்படியாமை

தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல்

ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

புறக்கணித்தல்

சவிசேஷம்

❁ பிரசங்கக் குறிப்புகள் ❁

C. புரூஸ் வொய்ட் அவர்கள், 13:44-52ற்கான தமது பாடத்தைப் பின்வருமாறு பிரித்தார்: (1) விரோதிகள் பொறாமையுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள் (வ. 45-47). (2) சத்தியத்தைத் தேடுகின்றவர்கள் போதிக்கப்படுகின்றார்கள் (வ. 48-50), (3) தேவன் மகிமைப்படுத்தப்படுகின்றார் (வ. 51, 52). அவர், 14:1-7க்கான பாடத்தைப் பின்வருமாறு பிரிவுகளுடன் கொடுத்தார்: (1) பதில்செயல் புரியும் ஒரு கூட்டத்தார் (வ. 1), (2) முரட்டாட்டமான ஒரு பதில்செயல் (வ. 2-5), (3) பாத்திரங்கள் புதுப்பிக்கப்படுதல் (வ. 6, 7).

குறிப்புகள்

¹“கலைந்துபோனபின்பு” என்ற வார்த்தைகளில், பவுலின் செய்தியினால் ஜெப ஆலயத்தலைவர்கள் திகைப்படைந்து, அவசர அவசரமாக சபையைக் கலைத்ததற்கான ஒரு குறிப்பைச் சிலர் காணுகின்றார்கள். அடுத்த ஓய்வுநாளிலும் பவுல் மற்றும் பர்னபா ஆகியோர் அங்கு திரும்ப வரும்படி அழைக்கப்பட்ட உண்மையானது இதை நடந்திராததாக்குகின்றது. ²யூதர்கள் பொதுவாய் அமருமிடங்களில் புறஜாதியார் வந்து அமர்ந்திருந்ததும் யூதர்களின் சந்தோஷமின்மைக்கு இன்னொரு காரணம் என்று ஆலோசனை கூறப்படுகின்றது! ³தனிப்பட்ட வகையில் பவுல், “முதலாவது யூதரிடத்தில்” செல்லுவதில் சந்தோஷமாயிருந்தார், ஏனென்றால் தமது மக்களின் மேல் அவர் மிகவும் பரிவுள்ளவராய் இருந்தார் (ரோமர் 9:1-5; 10:1-3). ⁴பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் இவ்வார்த்தை பொருந்தியது (அப். 26:16-18ல் பவுலுக்கு இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கவனிக்கவும்), ஆனால் அவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்துவது அல்ல. இதே அடிப்படை வார்த்தைகள் லூக். 2:29-32ல் இயேசுவுக்கும் பொருந்தியது, ஏனென்றால் யூதர்களால் அதற்கு முன் சந்திக்கப் பட்டிராத அநேக அறைகூவல்களை (தேவனுடைய அறைகூவல்களை) இயேசு நிறைவேற்றினார். ⁵இந்தச் சொற்றொடரானது “விசுவாசித்தவர்கள் எத்தனை பேர்களோ அத்தனை பேர்களும் நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். இவ்வசனப் பகுதி பற்றிய விபரமான ஒரு விவாதத்திற்கு, J.W. McGarvey, *New Commentary on Acts of Apostles*, vol. 2 (Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d), 29-33ல் காணவும். ⁶தலைமைத்துவத்தை அளிப்பதற்காகத் தலைகளில் கை வைத்து ஜெபிப்பது பவுலின் வழக்கமாயிருந்த படியினால், “பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டார்கள்” என்பது அற்புதம் என்ற வகையில் உய்த்துணரும் அர்த்தமாய் இருக்க முடியும். இருப்பினும் இவ்விடத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளில் பார்க்கையில், விரோத உணர்வுடையவர்களால் சூழப்பட்டிருந்தும் கூட இந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்குள் வாசம் பண்ணும்

ஆவியானவரின் கனிகளான அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை முதலியவற்றை (கலா. 5:22, 23) மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்தார்கள் என்று அர்த்தமாகலாம். ⁷விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகிய வார்த்தைகள் ஒன்றுக்குப் பதில் ஒன்றாகப் பயன்படுத்தும் அநேக வசனக் குறிப்புகள் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. யோவான் 3:36 அவைகளில் ஒன்றாகும் (KJVயில் இப்படிக்காண முடியாது, ஆனால் அநேக நவீன மொழிபெயர்ப்புகளில் இப்படிக்காண முடியும்). “விசுவாசம்” என்பது கர்த்தருக்கு நாம் தரும் பதில்செயலில் அடங்கியுள்ள யாவற்றையும் குறிப்பதற்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றது.